

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

23. Dies Aprilis. Tolle invidiam. & tuum est, quod habeo: tolle invidiam, & meum est, quod habes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

23. DIES APRILIS.

Tolle invidiam, & tuum est, quod habeo;
tolle invidiam, & meum est, quod habes.

S. Augustin. tract. 32. in Joan.

Invidia. I. **O** Dii frutex, est Invidia, cui proprium est tristari de alieno bono, & gaudere de alieno malo. Habet enim mens nostra, sublime quidam & erectum, & impatiens superioris. Hinc, qui se supra modum extollit, alterum, qui inferior est, premere, ac despicere creditur: Inde invident humiliores. Nam hoc vitium est eorum, qui nec volunt cedere, nec possunt contendere. Invidus, licet pudeat eum morbum, quo cruciatur, prodere, vultus tamen, index animi, eum detegit: oculi aridi intrâ palpebras tabidas, & extenuatas recedentes; supercilium contractum: adhæc complodit palmas; digitos complicat: cogitationibus angitur; exintinis præcordiis, doloris significantia dicit suspiria, injucundus illi est proventuum fructus, acerba mensa, focus subtristis, paratæ ac faciles aures obrectantibus ei, qui secundâ fortunâ utatur. At quænam morbi causa est? quod frater nimis, vel propinquus, vel necessarius, vel vicinus in prosperitate vivit. O novas injurias! criminis dare, quod non adversa fortunâ conflictetur ille, cuius rebus secundus dolet. Quid habes, quod de eo conqueraris, & criminis das? si ille corpore decorus;

si eloquentia ornatus, si genere superior est, si aliqui
Magistratu inito splendidus, ac magnificus in digni-
tate conspicitur; si propter prudentiam in verbis
ius auctoritas inest: si ob liberos sibi placet, si ux-
delectatur. O stulte! haec omnia bona tua sua,
tollas Invidiam.

II. *Hæc labes antiqua est.* Primum enim hu-
mine superbia: secundum videlicet Cainum, ini-
stavit Invidia. In infantia sua mundas adolevit
lis. Nec inter fratres secura Innocentia fuit, nec
ter sacrificia tuta pietas: ipsas aras profanavit ho-
dia, quæ religionis ac naturæ violatæ rea, impo-
rium sanguinem audax, tertiam hominum pa-
trucidavit, quia unus innocens fuit. Totus obo-
mortalibus, alioquin vacuus, duos capere non po-
tuit fratres, altero invidente. Nulla funestior, qua
Invidia, pestis, dimidiam exhausit natorum pa-
quos scimus tunc vixisse. Invidia rudem adhuc
virginem mortem erudivit, & quam primus homi-
num meruit, primogenitus fecit: Adam enim sup-
biens, mortem necessitate suâ induxit; Cain in-
dens, voluntate suâ intulit. Primus natus, morte
primus edocuit. Primus Filius, primus malus fratre
primus homicida, & quod tcelestius, parricida, fa-
trem per Invidiam occidens, ut quia superbia cau-
& mater fuerat mortis, oblitetricaretur Invidia.
Quid miseriùs inido, quem non modò mala pa-
tria, sed etiam bona aliena cogunt miserum esse?
Quid scelestius, quam minus dolere suis malis, que
optare aliena? *Quid injustius,* quam bonis, propa-
non gaudere, & aliena mala appetere? *Quid fune-*
stiùs, quam odisse omnes se dolore afficere.

III.

Aprilis.

Tessera.

309

III Insanabilis est Invidiae morbus ; nam & invercundus quidam pudor ægri, suum morbum cœlantis, & pessimi morbi qualitas, naturæ repugnat. Ab humana manu curari non potest unquam, à Divina non solet semper. Hoc igitur malum non admittet medicum, spernit medicinam. Cui enim caput, aut membris aliquod dolet; medico morbum apert. Verum, qui ægrotat Invidiâ, quid dicet! Augunt me proximi bona? Nam veritas hæc est. Attamen hæc quisque fateri erubescit. Quid quæsto te afflit? proprium malum, an bonum alienum? Certè malum tuum incurabile. Itaque hic nullus medicinæ est locus, nulla medendi spes. Undè fieri poterunt boni, qui sunt in bono mali? Aut quomodo eos punitura sunt mala sua, quos etiam bona puniunt aliena? Quis ei poterit subvenire, qui se sibi exhibet invidendo carnificem? aut undè sibi parabit salutem, qui de salutis materia, facit perniciem? Est vitium planè rabidum & caninum, quod alios mordet & rodit, vel saltem aliis allatrat. Huic occinit Vates hoc effato:

Dum canis os rodit, socium, quem diligit, odit.

24. DIES APRILIS.

Melius est nihil habere; quam multa habentem, nemini impertiri. Sextus Pythagoricus.

V 3

I. Pe-